

Cartulaire de Marmoutier pour le Vendômois, Nr. 92

Notum sit fratribus nostris Maioris scilicet Monasterii monachis quod in terra de Fonte Ventali quam vendidit nobis Gauscelinus Guasnachia, insurrexit calumnia, quam ipse Gauscelinus repressit et acquietavit, asserens terram illam iuris esse Sancti Martini, et ad hoc probandum etiam pugnam facere paratus. Post aliquantum tempus cepit dicere quod pro illa acquietatione pepigit sibi dare equum unum Fulco prior, qui iam tunc defunctus erat, quod quamvis neque per testem, neque aliquo modo posset probare, tamen quia nolimus ei equum reddere, fecit nobis pro eo multa mala. Sed postea tandem venimus ad concordiam cum illo, et accipiens a nobis X solidos, venit in capitulum nostrum et dimisit illam querelam, et benefactum nostrum, quod prius acceperat, accepit iterum cum fratribus suis Herberto et Archembaldo clerico, qui Archembaldus auctorizavit tunc primum venditionem fratris sui de terra illa, quod prius non fecerat. Hujus rei testes : Gaufredus de Sancto Amando – Alexander de Rupibus – Sulpicius filius Sulpicii – Arembertus de Rupibus. De nostris : Rotbertus cellararius – Archembaldus cellararius – Petrus coquus – Ursio coquus. Post annos plures, supradictorum trium fratrum Germanus nomine Guarinus, calumniam nobis, de terra ipsa, rursus emovit. Cuius calumniam frater noster, domnus Sigevertus prepositus tunc terre illius, ita revicit, quia legitimos testes habuit quod ante aliquod tempus, dederat illi porcā unam cum tribus porcellis, et ille concesserat quod de terra illa fecerant fratres sui. Etiam tunc tamen dedit eidem dimidium annone sextarium, ipseque rursum venditioni terre suum publice est professus assensum. Testibus istis : Huberto de Marreio – Gaufredo de Marreio – Rainaldo serviente – Rainaldo famulo – Sigeverto monacho – Mainardo monacho.